

Μαρία Κυρτζάκη

Ὁ Κύκλος

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΙΩΝΑ

Μπαλόνια που διαλύεστε στο άγγιγμα της καρφίτσας
Ουρανοξύστες που παιδεύετε την ψυχή - μου
Τα σύννεφα σε υπερπολυτελή διαμερίσματα διατάζουν
Τη συμπίεσή - μου.

Να χαμηλώσω κι άλλο να χα-
μηλώσω μια κουκίδα να γίνω
ένα στίγμα.

Εβόησα εν θλίψει - μου προς Κύριον

Ωραίο που είναι το αυγουσιτιάτικο φεγγάρι
Ματώνει κάθε χρόνο στον πνιγμό - μου

ΤΟ ΚΟΙΝΟΒΙΟ

«... και είναι τάχα απλό πράγμα
να πεις νερό ή στενά παπούτσια...»

Δ. Ν. ΜΑΡΩΝΙΤΗΣ

Ο απλός ο λόγος και ο τίμιος
Και οι κόλακες να γυροφέρνουν το βασίλειο
Η πουτάνα με το σκυλάκι και το θλέφαρο.
Σε πόσα μέρη χωρισμένος ο αυλόγυρος
Πόσες τάξεις πραγμάτων
Πόσα χρονοδιαγράμματα.

Μας μπερδεψαν
Μας έκαναν ανωκάτω
Μας ρήμαξαν

Ψελλίσματα τώρα και αινίγματα
Ακατονόμαστα.

Η φωνή - σου κάπου κάπου και ο άνεμος.
Και η νύχτα με την ξεχαρβαλωμένη στέγη.